

La pastilla taronja

Tomàs Higs

Primer premi
(categoria adult, relat curt)
del «4rt Concurs literari de Collserola.
Sant Jordi 2019».

En Tomàs Spada entrà tot decidit a la Biblioteca Collserola-Josep Miracle. Ho feia cada divendres, puntualment, a les sis de la tarda. Una vegada acabada la jornada laboral s'hi deixava caure per treballar la cultura des d'un altre punt de vista.

Es dirigí directament a l'apartat dels llibres de ciència ficció i recorregué la vista pels lloms dels llibres, de dreta a esquerra, fins que els seus ulls es clavaren en un llibre que tenia uns colors llampants. El tragué de l'estanteria on estava, l'obrí pel mig i el fullejà. Intuïa que era una bona narració i de fàcil lectura. Hi havia un paràgraf que el captivà, i en llegí un fragment més:

* * *

«En Pere sortí de la seva habitació de la nau Discovery-7 i volà, literalment, cap a la cambra de la Berta. Es trobaven en aquell moment en una situació de gravetat zero, produïda per la lluita aferrissada que havien mantingut quan intentaven allunyar-se de l'atracció d'un forat negre amb el qual es creuaren navegant a una velocitat propera a la llum.

Entrà, doncs, en aquesta segona estança que estava il·luminada tant sols amb la llum d'emergència i, a la penombra, entreveïé la silueta d'una noia jove. Aquesta el mirà fit a fit. Estava tranquil·la i semblava que esperava la seva presència.

Ell s'hi apropà i, baixet, li digué:

—El camp magnètic s'ha desactivat. Trigarem estona a resoldre l'avaría. L'Eloi ja hi està treballant —i la besà profundament.

Els dos sentien una atracció mútua, i encara que aquestes eren les seves primeres manifestacions d'afecte que es propiciaven, se'ls veia segurs d'ells mateixos.

Ella li feu una abraçada, sospirà i no digué res. Sabia que tenien problemes i els seus coneixements com a enginyera aeronàutica podien ésser d'una gran ajuda.

Dies abans, encara a la Terra, en Pere passà per la farmàcia i comprà el seu primer paquet anticonceptiu, que consistia en una dragea flonja i vermella que proporcionava els seus efectes durant 12 mesos. Era el més nou del mercat, i se l'havia de prendre ell, no ella, com passava antigament al segle XXI.

La Berta, per part seva, als 12 anys havia pres una pastilla verda que li tallà la regla de forma permanent fins al moment en que decidís de quedar-se en

estat; moment en el qual es prendria una única píndola taronja uns instants abans del coit.

Fou ella qui en aquella situació d'ingravedesa a la nau tragué a en Pere la part superior del vestit espacial i fregà lleugerament tors contra tors, nus els dos com estaven, de cintura en amunt.

—Estic contenta que m'escollissin a mi per participar en aquest projecte d'anar fins a la Constel·lació d'Orió —li xiuxiuejà la Berta a l'oïda.

—I tens sort, "bitxo". Només hi deixen pujar una dona, a la nau.

—Sí, i ja saps per què, oi? —mussità ella, amb la respiració entretallada.

I la Berta, sense més comentaris, tragué una píndola taronja de la butxaca, mentre un calfred li recorria tota l'esquena. "Això va de veres..." —pensà. I tancant els ulls, es deixà portar».

* * *

En Tomàs esbossà un somriure i decidí que aquell seria el seu llibre del cap de setmana. Mostrà el seu carnet a la bibliotecària, demanà el llibre en préstec i sortí de nou al carrer. Feia fresca. Què passaria, amb el Pere i la Berta? Fins quan estarien en aquella situació d'ingravedesa? I sobretot, el que més li preocupava en aquell moment: la noia es quedaria en estat?

I amb aquestes cabòries pujà al cotxe i s'allunyà de la biblioteca, carrer enllà.